

عنوان مقاله:

ساخت بیش‌ارتقاء در زبان فارسی

محل انتشار:

پژوهش های زبان شناسی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

رضوان متولیان - استادیار گروه زبان‌شناسی دانشگاه اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در مقاله حاضر می‌کوشیم بدون خدشه وارد کردن به جهانی‌های اشاره شده در برنامه کمینگی و صرفاً با استفاده از پارامترهای زبانی ساخت ارتقایی را در زبان فارسی تبیین کنیم و نشان می‌دهیم در این زبان نیز همانند دیگر زبان‌های ضمیرانداز ثابت نوع خاصی از ساخت ارتقایی تحت عنوان بیش‌ارتقاء امکان‌پذیر است که به موجب آن گروه اسمی فاعلی حتی پس از مطابقه با هسته زمانی فای کامل در بند درونه می‌تواند به جایگاه موضوعی بند بالاتر ارتقاء یابد. البته در این نوع ساخت، برخلاف دیگر ساخت‌های ارتقایی غیر موضعی، تطابق فاعل ارتقاء یافته با هسته زمانی بند بالاتر امکان‌پذیر نیست. در مقاله حاضر به تبعیت از فرناندز و سلگیرو (2008 و 2011) نشان می‌دهیم در واقع به موجب پارامتر تأخیر در بازبینی حالت، ارتقای فاعل به فاعل در زبان فارسی بدون نقض شرط چاره‌نهایی صورت می‌گیرد. از سوی دیگر به نظر می‌رسد مجاز نبودن تطابق فاعل ارتقاء یافته با فعل بند پایه با عدم بازبینی چندباره مشخصه‌های فای گروه اسمی در این زبان مرتبط است که بازبینی مشخصه‌های فای هسته زمانی بند پایه با عدم متممی را در پی خواهد داشت و بازنمون این امر بر روی فعل بند پایه به صورت تصریف پیش فرض سوم شخص مفرد خواهد بود. به این ترتیب با در نظر گرفتن پارامترهای مطرح شده سازگاری ساخت بیش‌ارتقاء با ضمیر اندازی زبان فارسی تبیین می‌شود.

کلمات کلیدی:

ارتقای غیر موضعی، پارامتر زبانی، زبان فارسی، زمان ارزشگذاری مشخصه حالت، ساخت بیش‌ارتقاء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148434>

